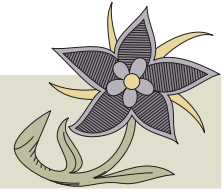


Dr Heino Noor 85



24. aprillil sai Eesti kliinilise toksikoloogia rajaja dr Heino Noor 85aastaseks.

Ta sündis 24.04.1922 Haapsalus, lõpetas 1941. a Haapsalu Gümnaasiumi. Tema edasine elukäik on sarnane paljude sel ajajärgul sündinud eesti meestega, keda sõda ja okupatsiooniaastad paikasid vastu nende tahtmist kodust eemale, keda Vene, keda Saksa poolele.

H. Noor mobiliseeriti 3. juulil 1941 Nõukogude armeesse ja ta tegi sõja kaasa Eesti laskurkorpuse koosseisus. Esmase meditsiinihariduse sai ta armees neljakuulisel sanitaarinstruktorite-velskrite kursustel. Polgu velskri kohusetäitjana koges ta praktikas kõiki koledusi, mida sõda võib inimesega teha. Sõja lõppedes pidi ta edasi taluma kõike ebainimlikku, mida totalitaarreežimil pakkuda oli: sõja lõppedes küüditati ta koos vanematega

Siberisse, kus vanemad surid. Temal õnnestus 1950ndate alguses pöörduda Eestisse. Poliitiliselt mitteustavaks märgistatud noormeest ei võetud TRÜ arstiteaduskonda. Meditsiinihariduse omandamist lubati tal siiski jätkata: meditsiiniakoolist sai ta 1954. a velskridiplomi. Tartu Riiklikus Ülikoolis õnnestus tal aastatel 1953–1955 õppida vene filoloogiat. Pärast korduvaid katseid pääses ta 1955. a õppima TRÜ arstiteaduskonda ning 1961. a lõpetas ta selle arstina.

Tema edaspidine elu- ja töötee on jätkunud Maarjamõisa haiglas: närvikliinikus, närvikliiniku hingamistsentrumis ja üldintensiivravi osakonnas. Aastatel 1971–1979 oli ta Tartu Kliinilise Haigla peaarsti asetäitja.

Läbielatud vintsutused ja korduvalt surmaga silmitsi seismine õpetas kolleeg H. Noort austama ja hindama elu ja kõike inimlikku, olema kõikides olukordades eelkõige inimene. Oma arvukatele kolleegidele ja õpilastele on ta humaanse ja eetilise arsti eeskujuks. Talle on omane täpsus nii tegudes kui ka kõnes ja kirjas. Kõik, kes temaga on suhelnud, on pea alateadlikult tunnetanud vajadust teda selles jälgendada. Põgusal kohtumisel võib ta jätta range ja kuiva inimese mulje, kuid teda paremini tundma õppides mõistetakse, et ta on isiksus kindlate tõekspidamistega, samas suure empaatiavõimega ning ta oskab inimesi ja olukordi hinnata omamoodi, inglastele omase huumoritajuga.

H. Noor on andnud Eesti meditsiini oma tõsise panuse: ta on Eesti kliinilise toksikoloogia rajaja. Ta juurutas mürgistustega haigete nüüdisaegsed ravivõtted: intensiivravi meetodid sümptomaatiliseks raviks, forsseeritud diureesi ja hemodialüüsi mürgi eemaldamiseks organismist. Veel praegugi, olles praktilisest ravitööst kõrvale tõmbunud, on ta otsitud konsultant kolleegidele mürgistustega haigete käsitlemisel. Ta eestvõttel avati Tartu Polikliinikus esimene kutsehaiguste kabinet Eestis.

H. Noor on aktiivselt huvitunud ka kliinikumi ajaloost. Arhiivis töötades avastas ta fakti, et 1. mail 1804 avati Tartu Ülikooli meditsiiniline *clanicum*, nii kirjutas Dörptsche Zeitung.

Juubilar on Eesti riigi ja oma kodulinna Haapsalu patrioot. Ta asutas Haapsalu Wiedemanni Gümnaasiumis stipendiumi usuteaduste õpetuse toetamiseks.

Auväärses vanuses juubilar on säilitanud kadestamisväärse reipuse ja vaimuerksuse. Teda õnnitlema tulnud kolleegidele sõnas ta vastuseks „*Vivat, crescat, floreat clinicum Universitatis Tartuensis! Ad salutem aegroti.* Teie Heino Noor kliinikumi teenistuses üle 50 aasta ja alati.”

Soovime, et see kestaks veel pikki aastaid.

Kolleegid
Tartu Ülikooli Kliinikumist